

สรุปผลการจัดโครงการ “พัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยสถาบันและผลงานอื่น
ของบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น
“เสวนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Show & Share)”

วันอังคารที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙
ณ ห้องบรรยายใหญ่ ๗๔๔ ชั้น ๔ อาคาร ๗

๑. แนวคิดและข้อเสนอแนะจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑.๑ การจัดทำ KM ครั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมกำลังใจและสร้างแรงผลักดันให้พัฒนาตนเอง
เมื่อถึงช่วงระยะเวลาหนึ่งที่เหมาะสมจะต้องมีการทำผลงานเพื่อการเลื่อนเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น
โดยพยายามจัดทำปฏิทินตารางเวลาของตนเองให้รัดกุม และเป็นระบบ

๑.๒ ผู้บริหารของหน่วยงานควรให้การสนับสนุนและให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาผลงาน
เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น ของบุคลากรสายสนับสนุน

๑.๓ ให้ความสำคัญเรื่องการสร้างเครือข่าย โดยเฉพาะบุคคลที่ผ่านการประเมินเข้าสู่
ตำแหน่งที่สูงขึ้นแล้ว ควรให้ความช่วยเหลือแนะนำและเป็นพี่เลี้ยงให้แก่บุคลากรที่เริ่มดำเนินการ และ
จะทำให้ประสบความสำเร็จได้ง่ายยิ่งขึ้น และได้ประโยชน์ทั้งต่อองค์กรในภาพรวมและตัวบุคลากร

๑.๔ การเลือกเรื่องที่ใช้ในการทำผลงาน ยึดหลัก R to R (Routine to Research) การนำเอา
งานประจำมาทำวิจัย จะทำให้สามารถเลือกเรื่องที่ทำได้ง่ายขึ้นและใช้ประโยชน์ได้จริง

๑.๕ การหาแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ ควรเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้ และเลือกแหล่งที่มีการรับ
ผลงานตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง

๒. แนวคิดและข้อเสนอแนะจากพี่เลี้ยงในการทำผลงาน

๒.๑ แรงแบนตาลใจในการทำผลงานขอให้เลือกจากภาระหลักที่รับผิดชอบ โดยอาจจะดูจาก
ประเด็นที่เกิดจากปัญหาในการปฏิบัติงาน

๒.๒ เพื่อให้การทำผลงานเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง อาจขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบ
ประเมินผลงานจากฝ่ายบริหารกลางและทรัพยากรบุคคล โดยมีประเด็นต่างๆ ที่ควรตระหนัก ดังนี้

๑) ความถูกต้อง/ความทันสมัยของเนื้อหา ข้อมูลบางอย่างต้องอาศัยหลักวิชาการและ
เรียงเรียงให้ถูกต้องตามขั้นตอนการปฏิบัติงานและถูกต้องตามรูปแบบของมหาวิทยาลัย

๒) ความครอบคลุมของเนื้อหา ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานภาระงานขั้นต่ำและ
บริบทต่างๆ จัดเรียงตามลำดับความสำคัญของเนื้อหา

๓) การทำคู่มือ/งานวิเคราะห์/งานวิจัย ให้หาจุดเด่นของเรื่องให้เจอ การถ่ายทอดต้อง
เป็นลักษณะที่บุคคลอื่นอ่านแล้วเข้าใจ ปฏิบัติตามได้

๔) รูปแบบการเขียน วรรคตอน/ช่องไฟ ควรตรวจสอบอย่างละเอียดเพื่อให้ง่ายต่อการ
ผ่านการประเมิน

๕) การศึกษาค้นคว้า ต้องมีหลักเกณฑ์/ระเบียบ มาอ้างอิง เพื่อยืนยันว่ามหาวิทยาลัยมีหลักปฏิบัติที่ชัดเจนให้ผู้ทำผลงานปฏิบัติตาม เพิ่มหลักวิชาการ ความคิดเห็นเพิ่มเติม แต่ไม่ควรเป็นทัศนคติเชิงลบ เขียนในเชิงสร้างสรรค์

๖) เมื่อผลงานออกสู่สาธารณชน ผลงานนั้นต้องเป็นที่ยอมรับในคุณภาพจากทุกคน เพื่อให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่สูงขึ้นที่ได้รับมา

๒.๓ หลักแนวคิดที่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตส่วนตัว

คำสำคัญ “พลอดรัก”

๑) พ = พัฒนาตนเองตลอดเวลา ไม่หยุดอยู่กับที่

๒) ล = หลากหลายทักษะ ปฏิบัติให้ได้หลายหน้าที่อย่างดีในบุคคลคนเดียว เช่น หัวหน้า/ผู้โต้แย้งปัญหาและเพื่อนร่วมงาน

๓) อ = อดทนต่อสภาวะต่างๆ ที่ต้องประสบพบเจอ

๔) ด = ดึงดูด/ดูดดื่ม เห็นบุคคลใดมีความเก่งให้พยายามผูกมิตรและเรียนรู้ซึมซับความเก่งจากผู้นั้น

๕) รัก = รักในงานที่ปฏิบัติ จะสามารถทำให้สิ่งนั้นออกมาได้ดี

๒.๔ เหตุผลที่ต้องมีการทำผลงาน

๑) ทำเพื่อตนเอง เพื่อเพิ่มฐานเงินเดือนและสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเอง

๒) ทำเพื่อองค์กร เมื่อเราทำผลงาน บุคคลอื่นสามารถนำเอาคู่มือหรืองานวิจัยของเรามาใช้ประโยชน์หรือสามารถทำงานทดแทนกันได้และลดความผิดพลาดจากการปฏิบัติงาน

๒.๕ แนวทางการปฏิบัติงานให้สำเร็จ

๑) ควรมีการแบ่งเวลาที่ถูกต้องเพื่อให้สามารถวางแผนการทำผลงานได้เต็มที่

๒) เลือกแหล่งเผยแพร่ผลงานที่มีความเหมาะสม โดยต้องมีการเผื่อเวลาที่ต้องทำบทความเพื่อนำเสนอหรือตีพิมพ์

๓) ใฝ่หาความรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาและสามารถได้แนวคิดใหม่ๆ มาใช้ในการสร้างผลงาน

๒.๖ มหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ต้องพัฒนาในด้านต่างๆ ควบคู่กันไป ดังนี้

๑) พัฒนาองค์ความรู้

๒) พัฒนาองค์กร

๓) พัฒนางาน โดยการทำผลงาน (คู่มือการปฏิบัติงาน/ผลงานเชิงวิเคราะห์, สังเคราะห์/วิจัยสถาบันและผลงานอื่น)

โดยการจัดทำผลงานนั้น ต้องดำเนินตามมุมมอง ๔ ประเด็นคือ What (อะไร) Why (ทำไม) When (เมื่อไหร่) How to อย่างไร

๒.๗ การจัดทำผลงานนั้นสามารถนำเอาสิ่งที่เราทำอยู่แล้วมาเรียบเรียงเป็นคู่มือการปฏิบัติงาน หรือเป็นงานเชิงวิเคราะห์/สังเคราะห์ โดยทำครั้งเดียวตนเองสามารถใช้ได้ตลอดและคนอื่นสามารถใช้ได้ด้วย เมื่อใช้ไประยะหนึ่งก็สามารถปรับปรุงข้อมูลเนื้อหาใหม่อยู่เรื่อยๆ ให้ถูกต้องเหมาะสมและเป็นปัจจุบันมากขึ้น

๒.๘ สิ่งสำคัญในการทำผลงานต้องเริ่มต้นจากงานที่ทำเป็นตัวตั้ง ใช้การทำผลงานแต่ละประเภทเป็นเครื่องมือนำไปสู่การจัดระบบระเบียบของงาน แก้ปัญหาและพัฒนางาน พัฒนาองค์กร พัฒนาตนเอง นำไปสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพ

๒.๙ ผลงานที่จัดทำนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย ดังนี้

- ๑) ปรับปรุงและพัฒนางาน (ตนเอง - งาน - องค์กร)
- ๒) ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
- ๓) ต่อสัญญาจ้าง (พนักงานมหาวิทยาลัย/ลูกจ้าง)
- ๔) ประกันคุณภาพการศึกษา
- ๕) ความก้าวหน้าในวิชาชีพโดยเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น
- ๖) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ / เครือข่าย (ภายใน/ภายนอก)
- ๗) งานวิจัยสถาบันสนับสนุนมหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย

๒.๑๐ ผู้ที่ผ่านกระบวนการทำผลงาน จะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

- ๑) มีการคิดและทำอย่างเป็นระบบ/กระบวนการ/ขั้นตอน
- ๒) มีการศึกษาค้นคว้า/สำรวจตรวจสอบ
- ๓) มีการเรียบเรียงลำดับขั้นตอน/นำเสนอ
- ๔) มีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนถ่องแท้
- ๕) มีประสบการณ์ ความชำนาญ/เชี่ยวชาญ
- ๖) มีเครือข่าย/ทีม/พรรคพวก ฯลฯ

๒.๑๑ หลักคิดในการสนับสนุนและผลักดันให้บุคลากรทำผลงาน

จุดไฟ --> ใส่เชื้อ --> เผื่อแผ่ --> ดูแลกัน --> กลั่นกรอง --> ทดลองใช้ --> ได้ผลจน

สำเร็จ

๒.๑๒ การพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนมีแนวทางดังนี้

- ๑) ระบบพี่เลี้ยง (ทางการ/ไม่เป็นทางการ)
- ๒) ระบบช่วยเหลือกัน/ทีม/คู่มือ
- ๓) ทำต่อเนื่อง/ปรับปรุงพัฒนาเป็นวงจร
- ๔) ทำด้วยความเต็มใจและปรารถนาดี
- ๕) จากเพื่อนสู่เพื่อน พี่สู่น้อง รุ่นต่อรุ่น

๓. แนวคิดและข้อเสนอแนะจากบุคลากรที่มีผลงานและมีประสบการณ์ในการทำผลงาน ร่วมเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓.๑ จุดเริ่มต้นและแรงจูงใจในการทำผลงาน ผู้ร่วมเสวนาแต่ละท่านก็มีแรงจูงใจจากเหตุผล
ต่างๆ กัน ได้แก่

๑) เงินเดือนที่ได้รับปัจจุบันอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ ทำให้ต้องการอยากพัฒนา
ตนเองเพิ่มมากขึ้น

๒) เริ่มจากการที่มหาวิทยาลัยได้มีการให้ทำข้อตกลงร่วม โดยกำหนดให้มีการเขียน
คู่มือและขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกปี โดยพยายามคิดจากปัญหาที่คณะตนเองสังกัด แล้วนำมาจัดทำ
เป็นผลงาน

๓) มีพี่เลี้ยงมาช่วยจุดประกาย และให้คำแนะนำในการเลือกเรื่องที่จะมาทำผลงาน
และเมื่อเริ่มทำนำเสนอที่ประชุมได้รับการชื่นชม จึงมีแรงผลักดัน ให้สามารถทำต่อไปได้

๔) เนื่องจากการต่อสัญญาเพื่อบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยประจำนั้นต้องมีการ
จัดทำผลงาน และได้รับการสนับสนุนจากหัวหน้าส่วนงานเป็นแรงผลักดันตามนโยบายของคณะว่า
การประเมิน TOR บุคลากรต้องมีผลงานเชิงพัฒนา โดยให้งบประมาณสนับสนุน

๕) ได้รับแรงผลักดันจากบุคลากรชำนาญการรุ่นพี่ และมีการกำหนดในการประเมิน
ประจำปีจากหน่วยงาน

๓.๒ ปัญหาที่พบในการทำผลงาน/เทคนิคในการทำผลงาน/ประเภทของผลงานที่เลือกทำ

๑) ควรเลือกทำผลงานที่ให้ค่าน้ำหนักและมีความสำคัญมากที่สุด ในการทำชำนาญ
การนั้น เพียงงานวิเคราะห์และคู่มือก็สามารถยื่นขอผลงานได้ ซึ่งงานวิเคราะห์จะมีความยุ่งยากน้อย
กว่างานวิจัยสถาบัน

๒) การเลือกเรื่องในการทำคู่มือควรเลือกเรื่องที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้ใน
ระดับชำนาญการพิเศษได้ และเป็นเรื่องที่ทำในสายงานที่เราสำเร็จการศึกษามาจะทำให้สามารถบรรลุ
เป้าหมายได้ง่ายขึ้นรวมถึงการขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญประกอบการทำผลงานด้วย

๓) ลดอคติในการแก้ไขผลงาน มีความพยายามและมานะ สามารถอดทนในการแก้ไข
ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

๔) ประเด็นปัญหาที่พบเจอ ให้รวบรวมไว้ แล้วสามารถนำมาเป็นหัวเรื่องในการทำ
ผลงานเพื่อพัฒนาต่อไปได้

